

NOTAT

Til Energi Norge

Fra Advokatfirmaet Thommessen AS
v/ Bendik Christoffersen og Petter Aasrum Bjørklund

Dato 14. februar 2018

Ansvarlig advokat: Bendik Christoffersen

EIENDOMSSKATT FOR KRAFTSELSKAPER – REGELENDRINGER OG TILTAK

1 INNLEDNING

På bakgrunn av forslagene som ble fremsatt i statsbudsjettet for 2018, vedtok Stortinget på slutten av 2017 sentrale endringer i reglene om eiendomsskatt. I hovedsak vil endringene få virkning fra og med eiendomsskatteåret 2019, noe som innebærer at Energi Norges medlemmer må ta hensyn til endringene i forbindelse med innlevering av skattemeldingen for 2017. I 2017 avsa Høyesterett også dom i Statnetts sak om avskrivningsmodell for kraftlinjer, som har betydning for eiendomsskattetakstene på nettanlegg.

De aktuelle endringene er:

- (i) Endringer i reglene om fastsettelse av eiendomsskattesats, se punkt 2.
- (ii) Endringer i reglene for produksjonslinjer og andre driftsmidler knyttet til vannkraftproduksjon, se punkt 3 (anbefaling om konkret oppfølging i punkt 3.4).
- (iii) Andre endringer i eiendomsskatte reglene, herunder endringer i reglene om utskrivningsalternativer, verdsettelsesregler, samt nytt unntak fra eiendomsskatt for produksjonsutstyr og –installasjoner, se punkt 4 (anbefaling om konkret oppfølging i punkt 4.5).
- (iv) Endringer i takstprinsipper som følge av Statnetts høyesterettsdom om avskrivninger av kraftlinjer, se punkt 5 (anbefaling om konkret oppfølging i punkt 5.2).

I det følgende vil vi gi en oppsummering av de aktuelle endringene og forslag til hvordan Energi Norges medlemmer bør forholde seg til disse.

2 ENDRINGER I REGLENE OM FASTSETTELSE AV EIENDOMSSKATTESATSEN

Eiendomsskatte loven § 13 første ledd er endret, slik at en kommune som vil innføre eiendomsskatt maksimalt kan sette satsen til én promille det første året (tidligere to promille). Eventuelle senere økninger av satsen kan maksimalt være på én promille årlig (tidligere to promille). Maksimal eiendomsskattesats skal fortsatt være syv promille. Endringene gjelder for alle typer eiendommer. Endringen trer i kraft fra og med eiendomsskatteåret 2019.

Regelendringene får betydning for kommuner som innfører eiendomsskatt nå eller som ikke allerede opererer med den maksimale eiendomsskattesatsen på syv promille.

3 PRODUKSJONSLINJER OG DRIFTSMIDLER KNYTTET TIL VANNKRAFTPRODUKSJON

3.1 Eiendomsskattereglene for produksjonslinjer

I SKS-saken (Rt. 2015 side 1054) kom Høyesterett til at produksjonslinjer for eiendomsskatteformål ikke er en del av kraftanlegget de betjener, slik at kommunene kan utskrive eiendomsskatt på produksjonslinjene separat. Dette har blant annet medført at flere kommuner de siste årene har begynt å skrive ut eiendomsskatt på produksjonsrelaterte nettanlegg som det tidligere ikke ble utskrevet eiendomsskatt på. Videre har skattemyndighetene pålagt kraftselskapene å ta disse anleggene ut av grunnlaget for fremtidige utskiftingskostnader etter skatteloven § 18-5 (4).

Stortinget vedtok i 2017 å endre skatteloven § 18-1 og det er nå presisert i definisjonen av "kraftanlegg" at produksjonslinjer skal anses som en del av kraftanlegget. Lovendringen må forstås slik at dette gjelder alle nettanlegg frem til kraften mates inn på det ordinære nettet. I forarbeidene er det presisert at kun nettanlegg som eies av kraftselskapet inngår i kraftanlegget.

Lovendringen innebærer at produksjonsrelaterte nettanlegg som eies av kraftverkseier ikke kan eiendomsbeskattes separat og at fremtidige kostnader til utskifting av slike anlegg eid av kraftverkseier kan trekkes fra ved beregningen av eiendomsskatteverdien etter skatteloven § 18-5.

Produksjonslinjer som eid av andre enn kraftverkseier, inngår ikke i kraftanlegget. Det kan dermed utskrives eiendomsskatt separat på disse anleggene.

Produksjonslinjer kan i tillegg til innmating av kraftproduksjon, også brukes til overføring og fordeling til sluttbrukere. I slike tilfeller skal linjen kun anses å inngå i kraftanlegget i den grad linjen brukes til innmating. Dersom linjen brukes til flere formål, for eksempel 50 % til innmating og 50 % til annet bruk, er det altså bare de 50 % som benyttes til innmating som skal inngå i kraftanlegget.

Fordelingen mellom innmating og overføring skal ifølge forarbeidene baseres på samme prinsipper som for grunnrenteskatten i skatteloven § 18-3 tredje ledd. Det skal således legges vekt på de retningslinjer som er gitt knyttet til fordeling av driftskostnader og avskrivninger for driftsmidler som er til nytte både for kraftproduksjon og annen virksomhet. Endringene får virkning for utskrivning av eiendomsskatt i 2019 og fremover, men får betydning for føringen av skattemeldingen allerede for inntektsåret 2017.

3.2 Andre driftsmidler knyttet til kraftanlegg

3.2.1 Grensedragning mellom anlegg med direkte og indirekte funksjon i kraftproduksjonen

I SKS-saken vurderte Høyesterett også hva slags typer anlegg og bygninger som kvalifiserer som kraftanlegg i lovens forstand. Høyesterett la til grunn et prinsipp om at driftsmidlene kun er en del av kraftanlegget dersom de har en direkte funksjon i den løpende kraftproduksjonen. I SKS-saken medførte dette at et garasjeanlegg og en fjellhytte som tjente kraftproduksjonen, ikke oppfylte tilknytningskravet og dermed falt utenfor definisjonen av "kraftanlegg". Dommen har som konsekvens at det kan utskrives eiendomsskatt på de aktuelle driftsmidlene separat. Skattemyndighetene mener at dommen også har som konsekvens at det ved beregningen av eiendomskatteverdien etter skatteloven § 18-5 ikke kan trekkes fra fremtidige kostnader til utskifting av de aktuelle driftsmidlene, jf. § 18-5(4).

3.2.2 Anlegg med direkte funksjon i kraftproduksjonen

Dommen i SKS-saken slår fast at anlegg med direkte funksjon i kraftproduksjonsprosessen fremdeles inngår i kraftanlegget og derfor heller ikke i dag kan eiendomsbeskattes separat. Slike anlegg inngår også i dag i grunnlaget for beregning av fremtidige utskiftingskostnader etter

skatteloven § 18-5. I tillegg til kraftstasjon, reguleringsanlegg osv, er det her særlig snakk om nett- og kommunikasjonsanlegg for styring av luker, pumper og andre tekniske innretninger.

3.2.3 Anlegg med indirekte funksjon i kraftproduksjonen

Dommen i SKS-saken la som nevnt til grunn at driftsmidler med en indirekte funksjon i kraftproduksjonen ikke var å anse for del av kraftanlegget.

For at rettstilstanden skal bli i samsvar med praksis før SKS-saken, vedtok Stortinget i 2017 også endringer i skatteloven § 18-5 fjerde ledd første punktum. Det fremgår nå av ordlyden at kostnader til utskiftning av øvrige driftsmidler "*knyttet til kraftproduksjonen*" kan komme til fradrag i verdsettelsen, selv om de ikke anses som en del av kraftanlegget. Dermed blir tilknytningskravet tilsvarende som etter grunnrenteskatteregelen. Praksis om tilknytningskravet etter skatteloven § 18-3 er derfor relevant ved avgrensningen.

Når selskapene skal finne hvilke driftsmidler og hvor stor del av driftsmidlene som skal inngå i eiendomsskatteberegningen i skattemeldingen for 2017, er det naturlig å se hen til hvordan driftsmidlene behandles for grunnrenteskatteformål. Hvis avskrivningene knyttet til et driftsmiddel fradras fullt ut i grunnrenteskatteberegningen, skal de fremtidige utskiftingskostnadene knyttet til det samme driftsmidlet trekkes fra fullt ut i eiendomsskatteberegningen. Og tilsvarende hvis avskrivningene knyttet til et driftsmiddel kun delvis fradras i grunnrenteskatteberegningen, skal utskiftingskostnadene knyttet til driftsmidlet kun delvis trekkes fra i eiendomsskatteberegningen.

I forlengelsen av dette er også eiendomsskatteloven § 8 B-1 endret. Endringen innebærer at driftsmidler som ikke inngår i kraftanlegget, men som er knyttet til kraftproduksjonen, bare kan skattlegges separat med eiendomsskatt for andelen av driftsmidlet som ikke er knyttet til kraftproduksjonen. I den forbindelse må det også foretas en vurdering av andelen som "*knyttet til kraftproduksjonen*".

Driftsmidler som er knyttet til kraftproduksjonen uten å være del av kraftanlegget kan imidlertid fremdeles eiendomsbeskattes separat fullt ut dersom de ligger i en annen kommune enn kraftanlegget. I den forbindelse er det verdt å merke seg at produksjonslinjer og anlegg med direkte funksjon i kraftproduksjonen anses for å inngå i kraftanlegget.

3.3 Kraftanlegg under 10 MVA

Lovendringene om utvidet fradragsrett gjelder kun for kraftanlegg over 10 MVA, men lovendring som inkluderer produksjonslinjer i kraftanlegget, får også betydning for kraftanlegg under 10 MVA. Endringen vil medføre en økning i eiendomsskattegrunnlaget for kraftanlegget, siden produksjonslinjene igjen blir en del av investeringene i kraftanlegget og dermed eiendomsbeskattes basert på skattemessig verdi etter skatteloven § 18-5 (5). Samtidig kan ikke produksjonslinjene lenger eiendomsbeskattes separat etter takst (da disse nå inngår i kraftanlegget).

3.4 Konkret oppfølging

Basert på ovennevnte, anbefaler vi at selskapene foretar seg følgende som følge av regelendringene om produksjonslinjer og andre driftsmidler knyttet til vannkraftanlegg:

- (i) Produksjonsrelaterte nettanlegg

2018 – Ta linjene inn i grunnlaget for utskiftingskostnader i skattemeldingen for 2017. Tilskrive kommunene og anmode dem om ikke å eiendomsbeskatte produksjonslinjene separat for 2019 og fremover.

2019 – Påklage utskrivning av kommunenes eiendomsskatt i den grad slike anlegg fremdeles eiendomsbeskattes separat.

- (ii) Driftsmidler med direkte funksjon i kraftproduksjonen

2018 – Sikre at disse fremdeles inngår i grunnlaget for utskiftingskostnader i skattemeldingen for 2017 og at de ikke eiendomsbeskattes separat av kommunene. Påklage kommunenes utskrivning av eiendomsskatt i den grad anlegg med direkte funksjon i kraftproduksjonen (eller av andre grunner inngår i kraftanlegget) eiendomsbeskattes separat.

- (iii) Driftsmidler med indirekte funksjon i kraftproduksjonen

2018 – Ta driftsmidlene inn i grunnlaget for utskiftingskostnader i skattemeldingen for 2017. Tilskrive kommunene og anmode dem om ikke å eiendomsbeskatte slike anlegg separat for 2019, dersom de befinner seg i samme kommune som kraftanlegget.

2019 – Påklage utskrivning av kommunenes eiendomsskatt i den grad slike anlegg fremdeles eiendomsbeskattes separat

4 ANDRE ENDRINGER I EIENDOMSSKATTELOVEN

4.1 Endringer i utskrivingsalternativer

Eiendomsskatteloven § 3 angir ulike alternativer for hvilke eiendommer det kan utskrives eiendomsskatt på. Alternativene endres fra og med eiendomsskatteåret 2019. Utskrivningsalternativet verk og bruk blir fjernet. I stedet skal anlegg som tidligere har vært ansett som verk og bruk i utgangspunktet inngå i utskrivningsalternativet næringseiendom. Vannkraftverk, vindkraftverk, kraftnettet og anlegg omfattet av petroleumskattelovgivningen blir imidlertid et eget utskrivningsalternativ etter lovendringen og anses ikke å inngå som en del av gruppen næringseiendom.

4.2 Endringer av verdsettelsesregelen

Eiendomsskattegrunnlaget skal fastsettes til omsetningsverdien. Etter gjeldende regler er omsetningsverdien av verk og bruk som den klare hovedregel fastsatt til anleggenes tekniske verdi (nyverdi med fradrag for slit, elde og utidsmessighet). For annen næringseiendom fastsettes omsetningsverdien etter andre metoder, blant annet kontantstrømbaserte metoder. Fra 2019 skal det ikke være noe skille mellom verdsettelsesreglene for næringseiendom og det som i dag er verk og bruk. All næringseiendom (inkludert verk og bruk) skal i utgangspunktet verdsettes i samsvar med de verdsettelsesmetodene som i dag benyttes for annen næringseiendom enn verk og bruk. Teknisk verdi skal kun benyttes når det ikke er mulig å fastsette verdien etter de metoder som i dag benyttes for annen næringseiendom.

Disse endringene vil ha betydning for blant annet fjernvarmeanlegg og vil medføre at verdien som utgangspunkt skal fastsettes etter andre metoder enn teknisk verdi. Det gjenstår å se om teknisk verdi likevel vil bli brukt i praksis.

Endringen vil ikke ha betydning for vannkraftanlegg, kraftnett, vindkraftanlegg og anlegg omfattet av særskattereglene for petroleum. Eiendomsskatteverdien av vannkraftanlegg vil fortsatt fastsettes i henhold skatteloven § 18-5 og maksimums- og minimumsverdiene i eiendomsskatteloven. Verdien av vindkraftverk og kraftnettet "(...) skal setjast til teknisk verdi, eller avkastningsverdi når det gir best uttrykk for verdet". Dette er ifølge forarbeidene en

videreføring av gjeldende verdsettelsesmetode. Etter vårt syn synes imidlertid ordlyden i større grad å åpne for bruk av avkastningsverdi enn det som er praksis i dag.

4.3 Unntak for produksjonsutstyr og -installasjoner

Etter gjeldende regler inngår arbeidsmaskiner mv i eiendomsskattegrunnlaget. Bestemmelsen krever en bred og skjønnsmessig vurdering av om arbeidsmaskinen er tilstrekkelig integrert i anlegget for å være omfattet av eiendommen.

Med virkning fra 2019 skal eiendomsskatteloven § 4 endres slik at "*produksjonsutstyr og -installasjoner*" ikke lenger skal regnes med i skattegrunnlaget for næringseiendom. Endringen gjelder kun for næringseiendom, og har ikke betydning for hva som skal medregnes i skattegrunnlaget for vannkraftanlegg, vindkraftanlegg og kraftnettet mv.

Forarbeidene gir nærmere veiledning om begrepene "*produksjonsutstyr*" og "*produksjonsinstallasjon*". Begrepet "*produksjonsutstyr*" skal omfatte eiendeler som utøver en funksjon i produksjonsprosessen. Etter forståelsen som legges til grunn i forarbeidene skal det ikke ha noe å si hvorvidt utstyret er fysisk integrert i grunnen eller bygget.

Når det gjelder "*produksjonsinstallasjoner*" skal dette omfatte faste innretninger med varig forankring som har en funksjon i produksjonsprosessen. I forarbeidene uttales det at installasjonens tilknytning til produksjonsprosessen må være av en viss styrke. Det fremgår av forarbeidene at vilkåret er klart oppfylt, dersom installasjonen transporterer råvarer eller bidrar i selve tilvirknings- eller transformasjonsprosessen. Videre nevnes installasjoner som er en forutsetning for eller en nødvendig konsekvens av den bestemte produksjonsvirksomheten på eiendommen som eksempler på andre innretninger som omfattes. Innretninger som har som funksjon å tjene bygningen, skal ikke inngå i unntaket.

Som sagt, har ikke endringen betydning for hva som skal medregnes i skattegrunnlaget for vannkraftanlegg, vindkraftanlegg og kraftnettet mv. Fibernett og store deler av fjernvarmeanlegg er imidlertid eksempler på eiendeler som omfattes av unntaket for produksjonsutstyr og -installasjoner. Dette medfører at det ikke vil være eiendomsskatt på fibernett når endringen trer i kraft og videre at det kun er bygningsmassen i tilknytning til varmesentraler og forbrenningsanlegg som skal inngå i eiendomsskattetaksten – ikke selve fjernvarmeanleggene. Eiendomsskattegrunnlaget for disse vil dermed forsvinne helt eller reduseres betydelig. Selskaper som har annen virksomhet enn vannkraftproduksjon, vindkraft og kraftnett bør foreta en nærmere vurdering av om unntaket for produksjonsutstyr og -installasjoner kan være aktuelt. Hvis selskapet har slike eiendeler, bør selskapet følge opp kommunen slik at det foretas fornyet takst av eiendommen før utskrivningen i 2019 (da endringen trer i kraft).

4.4 Ny taksering og overgangsregel

Ovennevnte regler trer i utgangspunktet i kraft fra 2019. Dette krever at det foretas ny taksering av eiendommene som blir påvirket av regelendringene. Finansdepartementet har i brev til KS av 11. januar 2018 uttalt følgende om hvilket takstnivå som skal anvendes ved takseringen:

- Kommunen har adgang til å velge å foreta en alminnelig taksering av alle eiendommene i kommunen. Hvis kommunen velger dette, kan de basere seg på takstnivået på takseringstidspunktet.
- Alternativt kan takseringen begrenses til de eiendommer som er påvirket av endringene i de nye reglene. En slik avgrenset taksering, må være tilpasset takstnivået i kommunen ved forrige alminnelige taksering.

Dette er i tråd med praksis ved tidligere regelendringer.

I henhold til den vedtatte overgangsregelen, *kan* kommuner som utskriver eiendomsskatt på verk og bruk i 2018 som etter regelendringene vil anses som næringseiendom, likevel skrive ut eiendomsskatt fra skatteåret 2019 til 2024 på et særskilt fastsatt grunnlag. Dette grunnlaget skal baseres på differansen mellom eiendomsskattegrunnlaget i 2018 og 2019 som er forårsaket av at produksjonsutstyr og -installasjoner ikke lenger skal regnes med i grunnlaget.

I forarbeidene til bestemmelsen og i Finansdepartementets brev til KS av 11. januar 2018 er det presisert at grunnlaget for overgangsregelen skal være differansen mellom grunnlagene som *faktisk* er benyttet for henholdsvis 2018 og 2019. Det skal dermed foretas en ny takst som grunnlag for utskrivningen i 2019 basert på nye prinsipper og regler, herunder nye verdsettelsesregler. Avviket mellom denne taksten og taksten som var grunnlag for utskrivningen 2018 utgjør grunnlaget for overgangsregelen.

For 2019 skal dette grunnlaget være 6/7 av differansen og reduseres med 1/7 hvert år, slik at i 2020 kan det utskrives 5/7 av denne differansen og til slutt 0/7 av differansen i 2025. Dersom overgangsregelen benyttes av kommunen, kan skattesatsen på det særskilte grunnlaget som følger av overgangsregelen ikke være høyere enn den som ble benyttet for de samme eiendommene for skatteåret 2018, jf. også Finansdepartementets brev til KS av 11. januar 2018.

Overgangsregelen forutsetter at det foretas en ny taksering av de aktuelle eiendommene. Selskapene som har produksjonsutstyr og -installasjoner bør følge opp kommunen for å sikre at det gjennomføres slik taksering.

4.5 Konkret oppfølging

Basert på ovennevnte, anbefaler vi at selskapene foretar seg følgende som følge av regelendringene om utskrivningsalternativer, verdsettelsesregler og unntak for produksjonsutstyr og -installasjoner:

2018: Tilskrive kommunen og be om ny taksering, hvis selskapet har driftsmidler som anses som "*produksjonsutstyr*" og/eller "*produksjonsinnretninger*", se forklaring i punkt 4.3 ovenfor.

2019: Påklage ny utskrivning som følge av endrede regler i følgende tilfeller:

- o Produksjonsutstyr og/eller produksjonsinnretninger er inkludert i taksten som er gjort i henhold til de nye reglene (merk at deler av produksjonsutstyr og produksjonsinnretninger kan beskattes hvis kommunen velger å benytte overgangsregelen).
- o Næringseiendom (med unntak av vannkraftverk, vindkraftverk og kraftnett) er verdsatt til teknisk verdi og ikke avkastningsverdi, og dette har medført høyere takst enn takst til avkastningsverdi.
- o Overgangsregelen er ikke anvendt korrekt. Eksempel: Skattetaksten på det særskilte grunnlaget som følger av overgangsregelen øker i overgangsperioden.
- o Taksten er feil av andre grunner.

2020-2025: Klage på utskrivningen hvis overgangsregelen ikke anvendes korrekt. Eksempel: Skattetaksten på det særskilte grunnlaget som følger av overgangsregelen øker i overgangsperioden.

5 OPPFØLGING AV STATNETTS HØYESTERETTSDOM OM AVSKRIVNINGER AV KRAFTLINJER

5.1 Kort om dommen

Saken gjaldt flere kommuners metode for fradrag for slit og elde ved beregning av teknisk verdi av nettanlegg i forbindelse med eiendomsskattetaksering. Den progressive avskrivningsmodellen benyttet av kommunene ga en avskrivningskurve hvor fradragene for slit og elde var små i begynnelsen, men økte noe etter hvert. Avskrivningene stoppet imidlertid før kurven virkelig begynte å bli bratt, slik at verdien siste 30 år av de aktuelle linjenes levetid lå fast på 46 %. Denne modellen benyttes så vidt oss bekjent i alle takster av nettanlegg som er utført av Thomas Bjønnes og Hydrologiservice v/Einar Østvold.

Høyesterett kom til at denne progressive verdsettelsesmodellen ikke var forenlig med eiendomsskatteloven og prinsippene for fastsettelsen av omsetningsverdien, slik disse er utviklet i rettspraksis. Vedtakene ble derfor satt til side som ugyldige.

Høyesterett vurderte også spørsmålet om hvilken verdsettelsesmetode som skulle benyttes i stedet for progressive avskrivninger. Skattyter anførte at avskrivningene skulle være lineære over anleggenes forventede levetid, noe som ville gi betydelig lavere takstverdier for de gamle linjene. Høyesteretts flertall var enige med skattyter.

5.2 Konkret oppfølging

Dommen har kun rettskraftig virkning for vedtakene som dommen gjelder. Utgangspunktet er derfor at vedtak hvor det har blitt utskrevet eiendomsskatt etter tilsvarende metode blir stående dersom kommunen ikke endrer takstvedtakene.

Vi anbefaler at selskaper som har fått en eiendomsskattetakst hvor den ulovlige progressive modellen er benyttet, anmoder kommunen om å endre takstvedtakene basert på Statnett-dommen. Vi anbefaler derfor at selskapene gjennomgår sine eiendomsskattetakster for å se hvilken metode som er benyttet for fradrag for slit og elde. Erfaring tilsier at Hydrologiservice v/Einar Østvold og Thomas Bjønnes har benyttet den ulovlige progressive metoden i alle sine takster, men også andre taksatorer kan ha benyttet dette.

For å få endret for tidligere år, kreves det at kommunen retter tidligere utskrivninger. Det følger av eiendomsskatteloven § 17 at kommunen kan rette utskrivningen av eiendomsskatt hvis det er skrevet ut feil skatt. Bestemmelsen gir i utgangspunktet kun en rett for kommunen til å rette takstvedtak, og ikke en plikt. Det følger imidlertid av forarbeidene at kommunen i enkelte tilfeller også har en plikt til å rette. Vi viser til følgende fra Prop 112 L (2011-2012) punkt 3.5.10.2:

«Kommunen har normalt ikke plikt til å omgjøre vedtak, men i nokre tilfelle kan det stride mot prinsippet om lik handsaming å ikke rette vedtak som kommunen veit er feil. Det same gjeld dersom vedtaket er ugyldig av andre grunnar.»

I tilfeller hvor det er benyttet samme avskrivningsmodell som i Statnett-dommen mener vi vedtakene er ugyldige og at det derfor kan anføres at kommunene har en plikt til å rette utskrivningene for tidligere år. Retting av feil utskrivning kan skje innen tre år etter utgangen av skatteåret når rettingen er til gunst for skattyter, jf. eiendomsskatteloven § 17. Det vil si at retting

i 2018 kan skje for skatteårene 2015, 2016 og 2017. Slik bestemmelsen er utformet, er det selve rettingen som avbryter fristen og ikke selskapets anmodning om retting. Det vil derfor være viktig at selskapene aktivt følger opp anmodningene, slik at disse ikke blir liggende ubehandlet.

For å få endret utskrivningen fremover i tid, skal det være tilstrekkelig å anmode i forkant av utskrivningen om at kommunen utskriver i tråd med den nye høyesterettsdommen. Hvis kommunen ikke tar hensyn til selskapets anmodning, må selskapet klage på utskrivningen i 2018. I praksis vil det være enklere å få aksept for endring av eiendomsskatten fra 2018 og fremover, enn for tidligere år.

Vedlagt dette notatet er et standardutkast for anmodning om omgjøring av utskrivning av eiendomsskatt for tidligere skatteår. I utkastet anmodes det i tillegg om at endret takst skal legges til grunn fremover i tid. Vi har også laget en egen anmodning for det tilfelle at selskapene kun ønsker å anmode om endring fremover i tid. Hvis kommunen ikke tar hensyn til selskapets anmodning i utskrivningen for 2018, må selskapet som sagt også klage på utskrivningen. Mye av teksten i dokumentet (bortsett fra avsnittet om eiendomsskatteloven § 17) kan brukes i en klage på utskrivningen for 2018.

* * * *